

§ 4.

Med et beløb af 150 mill. kr. påtager staten sig subsidiær garanti for instituttets forpligtelser.

§ 5.

Den del af den nedskrevne garantikapital og af forhøjelsen af denne, som i overensstemmelse med lov nr. 183 af 4. maj 1939, lov nr. 38 af 3. februar 1941 og nærværende lovs § 3 er pålignet rederierhvervet — ialt 30 mill. kr. —, fordeles pr. 1. april 1949 på de enkelte rederier i forhold til forsikringsværdien af den samlede tonnage, der er anmeldt til forsikring pr. 1. april 1949, forsåvidt dette beløb for det enkelte rederi udgør mindst 200 000 kr. For skibe, hvis forsikringsværdi ligger over det beløb, som instituttet er berettiget til at overtage for et enkelt skib, lægges sidstnævnte beløb til grund ved fordelingen af garantikapitalen.

Har et rederi den 1. april 1949 overtaget selvrisiko i henhold til § 4, stk. 4, i lov nr. 183 af 4. maj 1939, jfr. § 8 i nærværende lov, kan rederiet til instituttet anmelde, at det kun ønsker forsikringssummen lagt til grund ved fordelingen af garantikapitalen, og i så fald kan den for vedkommende skib overtagne selvriskoprocent ikke formindskes, forinden en ny fordeling af garantikapitalen finder sted i henhold til nærværende lovs § 6. Sådan anmeldelse til instituttet skal ske senest 8 dage efter nærværende lovs ikrafttræden. Et rederi, som ikke har benyttet sig af adgangen til at lægge forsikringssummen til grund ved fordelingen af garantikapitalen, kan, uanset bestemmelsen i § 4, stk. 4, i lov nr. 183 af 4. maj 1939, når som helst indenfor de i nævnte lovbestemmelse fastsatte grænser overtage selvrisiko eller ændre allerede overtagen selvrisiko.

Har et rederi den 1. april 1949 ikke til forsikring i instituttet anmeldt et her i landet under bygning værende skib, som på nævnte tidspunkt er søsat, kan vedkommende skib ikke forsikres i instituttet, før det er endeligt registreret, medmindre ny fordeling af garantikapitalen finder sted forinden.

§ 6.

Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til efter indstilling fra bestyrelsen for „Krigsforsikringen for danske Skibe“ og efter forhandling med rederorganisationerne på tilsvarende måde som i § 5 angivet at foretage nye ændringer i fordelingen af den af rederne tegnede del af garantikapitalen, såfremt en forskydning i den samlede tonnages fordeling på rederierne findes at gøre dette rimeligt.

§ 7.

Det overskud, som, efter at indbetalt garantikapital er tilbagebetalt, måtte fremkomme ved den endelige opgørelse af instituttets regnskab ved forsikringsvirksomhedens ophør, fordeles mellem garanterne på dette tidspunkt i forhold til deres gennemsnitlige garantihæftelse i tiden siden den 1. april 1949.

§ 8.

Ministeren for handel, industri og søfart bemyndiges til efter indstilling fra bestyrelsen for „Krigsforsikringen for danske Skibe“ at forhøje det største beløb, som instituttet for tiden er berettiget til at overtage for et enkelt skib, jfr. § 4 i lov nr. 183 af 4. maj 1939 og lov nr. 398 af 17. november 1939, fra 6 mill. kr. til højst 8 mill. kr. For skibe, hvis forsikringsværdi er over 6 mill. kr., forhøjes den i § 4, stk. 4, i lov nr. 183 af 4. maj 1939 nævnte procentsats af 25 pct. i så fald til 50 pct., dog kun forsåvidt angår det overskydende beløb.